

Vinteren, medens Engelfmand og Franskmænd laa udenfor, uden at kunne røre sig for Kolera og Tyfus. Det er en af de største Bedrifter, som nogensinde er udrettet i Krigskunst, og General Todleben har der vist sig, ikke blot som en Ingenieur, men ogsaa som en Feltherre af første Rang. Denne Mand har nu i mange Aar været den, som faktisk har bestyret Ruslands Ingenieurvæsen. Stoler han da nu paa Feltbefæstningen til at forsvare Rusland med? Ja, jeg vil blot sige, at jeg har været i Polen og set de Fæstninger der, og jeg kan forsikre, at de ikke ere Feltbefæstninger. Nei, Russerne have netop fra Polen ypperlige Exempler paa, hvad Feltbefæstninger vil sige. De Herrer ville erindre, at, da Polakkerne havde givet sig selv deres berømte Konstitution af 3die Mai, da deres Land var delt efter en 200-aarig Lidelæsesperiode af indre Stridigheder og da saa omfider Thadæus Kosisko reiste Polens Fane og virkelig drev Preusserne og Russerne ud af Landet, fandtes der i hele Polen ikke Spor af nogen Fæstning. Polen havde haft Rigsdag i mange Herrers Aar, som havde diskuteret om mange lærde kuirøse Materier, den havde diskuteret de menneskelige Rettigheder, det parlamentariske System, men Fæstninger havde Polen ikke faaet! Dette havde til Følge, at da Kosisko havde drevet Hjenden ud af Landet og nu skulde belære sig paa at tage imod ham igjen, var der ikke Andet for at gjøre, end at dække Polens Hovedstad, en By af Størrelse som vor, med en Feltbefæstning, og det drog til Følge, at Suwarow stormede denne Feltbefæstning om Praga. De Scener, som kom ovenpaa, vil jeg ikke tale om; jeg vil kun erindre om, at Polens Skjæbne var afgjort med det Samme. Det var blevet delt to Gange forud, ligesom vort Fædreland er blevet; saa blev det delt tredje Gang, det vil sige udslettet af Nigernes Tal, et Nige, der havde staaet i 1,000 Aar, og som for mindre end 25 Aar siden havde været et af de mest udstrakte Nige i Europa. Polen har senere engang ført Krig imod Rusland, i 1831; da havde de endnu ingen Fæstning faaet i Polen, men maatte befæste Warschau med en Feltbefæstning, en overmaade god Feltbefæstning, som blev forsvaret af Polakkerne med den største Bravour. Den blev tagen paa 3 Dage, og dermed var Polens Fane sunken for sidste Gang. Efter den Tid er der ikke blevet bygget Feltbefæstninger i Polen, og jeg tvivler om, at man for det Første lader sig nøie dermed i dette Land. Men vi behøve jo desværre ikke at gaa saa langt tilbage. Vi behøve jo kun at gaa 18 Aar tilbage i Tiden og læse vor egen Historie. Dengang, i disse Dage er det 18 Aar siden, maatte vi rømme Dannevirkefæstningen, den Stilling, til hvilken der, for at jeg skal bruge et andet æret Meblems Udtryk, var blevet knyttet saa fantastiske Forestillinger. Ja, hvorfor vare Forestillingerne

fantastiske? Jo, fordi den store Gøb ikke gjorde Forskel paa en Fæstning og en Feltbefæstning. Den troede, at Dannevirke var en Fæstning, medens den var en svag Feltbefæstning. Som en Følge af, at den var dette, maatte vi rømme den uden Sværdsflag. Vi gik tilbage til Dybbøl. Der havde vi ogsaa anlagt os en Feltbefæstning, som vi forsvarede, og jeg tror, jeg kan sige, at den blev forsvaret tappert (Ja! Hør!). Og dog blev den tagen, og Enden derpaa var Treben i Wien. Hvad faae vi gjort ud af det, naar vi ikke ville lytte til, hvad Historien siger os, og ikke engang til vor egen dyrt kjøbte Historie.

Clausager. Denne Forhandling har jo allerede optaget en ikke ganske ringe Tid; men desuagtet haaber jeg, at det vil undstydtes, at ogsaa jeg, i Betragtning af Sagens Bigtighed, fra hvitken Side den end ses, tillader mig at tage Ordet et lille Dieblit. Det er knap en Maanedes Tid siden, at den høitærede Regerings Chef her i denne Sal ved et andet Lovforslags Behandling udtalte et Ønske om at lære Thingets Stemning i Henseende til dette Lovforslag at kjende, idet det, som han sagde, havde været en temmelig udbredt Mening, at der i dette Spørgsmaal var Uenighed i det, han kaldte Thingets gamle Flertal. Den ærede Minister glædede sig i sit første Foredrag over, at denne Mening, denne Forudsætning, havde vist sig at være urigtig; men allerede i den følgende Dags Debat lod der sig dog her i Thinget høre en Røst, der, om den end ikke skarpt indpegte de Betragtninger, der vare lagte til Grund for det Lovforslag, hvortil jeg sigter, dog idetmindste paa en temmelig tydelig Maade fremhævede andre Anskuelser. Ogsaa ved nærværende Sags Behandling har der lydt Røster fra den Side, som den ærede Minister betegnede som dette Things gamle Flertal, imod det Forslag, der nu ligger til Behandling. Om det nu maatte just ikke er nogen stor Overraskelse for den høie Regering, at der er ved at fremkomme idetmindste en noget forskjellig Betragtningssmaade her hos dette Things forhenværende Flertal, saa finder den det dog sandsynligvis mindre tilfredsstillende. Det er jo ellers ikke Skik eller i hvert Fald ikke god Skik, at Nogen glæder sig over, at der viser sig Legn til Splid og Uenighed; men jeg for min Del kan dog næsten ikke undlade at sige en Tilfredsstillelse ved, at jeg og de Faa i dette Thing, der hidtil have delt Meninger med mig i de væsentligste og vigtigste Spørgsmaal, nu i denne betydelige Sag have, som det lader til, adskillige flere Meningsfæller. Det kan selvfølgelig ikke Andet end forandre mig og vistnok mange flere, at den høitærede Regering nu igjen fremlægger et Forslag angaaende den kjøbenhavnske Befæstning, efterat dette Forslag for 6 Aar siden, da Sagen var fremme og endog fremtalte en Dpløsning af